

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.
Uredništvo in upravnništvo: KRŠKO.
Naslov za dopise: »Naprej«, Krško.

Čekovni račun: št. 12
[začasno]

NAPREJ

Stane mesečno 25 Dln,
za inozemstvo 35 Dln.

Oglasi: prostor 1x87 mm 1 Dln
Mali oglasi: beseda 50 p, najmanj 5 Dln
Dopise frankirajte in podpisujte,
sicer se ne priobčijo. Rokopisi se
ne vračajo.
Reklamacije za list so poštn. proste.

Glasi Socialistične stranke Jugoslavije.

K strokovnemu kongresu.

V »Delavcu« št. 29. in 30. počasi in previdno napeljuje F. Svetek vodo na svoj mlin z ozirom na predstoječi kongres in sicer tako, da ljudje, ki položaja ne poznajo popolnoma, ga bodo imeli za nedolžnega in mislili, da se njemu in sploh vodstvu SK godi velika krivica. Trudi se utemeljiti predvsem svoje korake na političnem polju, trudi se dokazati vrline svojih članov v drugih organizacijskih panogah ter z očitnim stremeljem na levo in desno doseči nekdanji vsestranski sijaj. On je ta nedolžna mučeniška duša, ki se je radi enotnega strokovnega pokreta umaknil iz politične fronte in skušal baje ohraniti strokovne organizacije nevtralne. On je s svojimi sodelavci odklonil baje vsako sodelovanje na obeh straneh in odklonil tudi kandidate, ki so jim bile baje ponujane.

Oglejmo si pa tik pred kongresom vse to tudi z druge strani! Na pr. nevtralnost. Prvič ugotavljamo, da je bil list »Delavec« s sadiščinim veseljem večkrat zlorabljen za tendenčno lažnjive vesti napram naši stranki. Upamo, da vsaj ob priliki strokovnega kongresa ne bo nihče trdil, da naše stranke ni. In če se prizna, da naša stranka obstoji, je treba priznati tudi, da so naši člani stranke obenem tudi člani strokovnih organizacij včlanjenih v SK. Za to je bila taktika vodstva SK skrajno pristranska, ne pa nevtralna, ko je dopuščala način pisave »Delavca« ki je bil naperjen proti naši stranki. Je torej drzna laž, če trdi, da je skušal strokovne organizacije ohraniti nevtralne in enotne. S takim postopanjem je opravljalo vodstvo SK s svojim listom »Delavcem« partizansko zatorej razdiralno delo. Kot dokaz tega navajamo na pr. način pisave »Delavca« l. 1923, ko se je zlasti Uratnik napram nam producirjal v listu, ki je izdajal za denar tudi naših članov. Nevtralitete torej ni bilo v glasilu SK v »Delavcu«.

Danes bi hotel biti marsikdo nevtralen, to verjamemo. Vprašam pa, kje je bil nedolžni in nevtralni Svetek, ko se je naselil »Socialist« s svojo upravo v prostore SK in ko je postal Golmajer njegov odgovorni urednik? Kje je bila takrat sedaj naglašana nevtraliteta, ko se je ob priliki strokovnega shoda prirejenega od strani SK pojavilo na letakih in plakatih tudi ime SSJ in poslanca Divca z očitnim namenom, izrabiti ta strokovni shod tudi za politične svrhe SSJ okrog »Socialista«, našo stranko pa so popolnoma prezrli?

To je ta nevtraliteta najbrž, po kateri imamo mi le dolžnost organizacije vzdrževati, govorili pa bodo drugi sami, mi naj zaradi naglašane nevtralitete in ljube sloge lepo molčimo, drugače smo razbijači, oni pa le nedolžna jagnjeta. Z ozirom na ta in druga podobna dejstva ni bilo dosedanje vodstvo SK na mestu in je sveta dolžnost delegatov, da izvedejo temeljito remedium z ljudmi, ki so zlorabili dosedaj jim poverjeno zaupanje. Ako bi se hotelo ali poskušalo iz katerekoli strane obdržati mogoče »status quo« (dosedanje stanje), bi to pomenilo le »casus belli« (vojno) za bodočnost z ozirom na enotnost strokovnih organizacij. Dogodki na polju

strokovnih organizacij iz zadnjega časa so resen memento za odločitve, ki naj padejo na letošnjem strokovnem kongresu. Brez ozira na celokupnost v bodoče ne pojde več. Kdor hoče biti le zahrbtni strankar, naj gre tja, kjer se da ta način partizanstva izvajati, ne pa v vodstvo foruma, ki ne sme tozadevno biti pomanjkljivo. Kdor je zaupanje zlorabil, temu se ne sme poveriti več; to narekuje zdrava pamet.

Pa še ena okoliščina govori za temeljite spremembe pri dosedanjem vodstvu SK. Fr. Svetek utemeljuje svoje politično kameleonstvo z željo po enotnosti strokovnega pokreta. Pa baš dosedanje »predsedstvo« SK je tej enotnosti nevarno, ker je odpovedalo popolnoma. Svetek priznava, da se je bilo treba spremeniti glede Maribora, da ostane strokovni pokret enoten. Pa na ta način dosežena enotnost na strokovnem polju ne sme favorizirati le eno strujo, ki je iz osebnih nagibov komu simpatična, in zapostavljati drugo, češ enotni smo, enotni moramo ostati. Na ta način se zadovoljiva enotnost ne ustvarja, lojalnost in tolerantnost igrata tudi veliko ulogo. To vse je treba, da imajo delegati pred očmi.

Svetkova postrvovalnost z ozirom na odklonjene kandidate naj lepo doma ostane. Imeli smo že večkrat priliko se prepričati o njegovih velikih simpatijah. Človek, ki danes nekaj trdi, da bi isto jutri pobijal, ki danes nekaj gradi, da bi jutri poriral, ki danes gnoj ven vrže, da bi ga jutri porbral in nazaj vlekel, takim ljudem ni mogoče verjeti več. Ljudem, ki so se izkazali na političnem polju tako, kakor F. Svetek, delavstvo ne more popolnoma nič več zaupati. Pravi razredni borec za koristi proletariata se mora trdno držati svojih načel, ne sme omahovati in tudi takrat ne, če so trenutne koristi na vidiku. Kako naj verujemo človeku, ki je v politični delavski stranki izdal svoja prvotna načela, da nas ne izda zopet? Kako naj mu zaupamo, da bo pred kapitalizmom in njegovim sorodstvom vedno in trdno zastopal delavske koristi?

F. Svetek omenja v »Delavcu« med drugim tudi, da je SK gojila ozke vezi s kulturnimi organizacijami. Zdi se nam, da se ne goje take vezi na tak način, kakor je »Delavec« svojčas pisal, da se bo s Svobodaši, ki ne marajo Udarnikov, že drugače pomenil, ali da bo pri »Svobodah« enkrat z Udarniki vse zbil, da ne bo ostal kamen na kamenu. In če Svetek izjavlja na eni strani, da je moral zaradi enotnosti strokovnega pokreta postati politični kameleon, in da je enotnost v delavskih organizacijah predpogoj zmage proletariata, zakaj pa je poklical baš on sam Udarnike v življenje? Ali ne bi kazalo, da pri majhnem številu slovenskega prebivalstva v naši državi izpopolnimo rajši obstoječo »Svobodo« in ji pomagamo do procvita, pa ne tako kakor Svetek v načelstvu Konsumnega društva, kjer skuša zadrževati izplačilo podpore, ki jo je »Svobodah« zbor Kons. društva dovolil. V panogi kulturnih organizacij nista bila niti Svetek niti SK kot taka na svojem mestu. Tudi na to je treba ozirati se na strokovnem kongresu.

Dosedanje vodstvo SK je poleg drugih napak tudi premalo energično naglašalo potrebo volitev v

delavske zavarovalne zavode in v Delavsko zbornico. Nočemo več imenovanih zastopnikov v Del. zbornici in pri delavskih zavarovalnih zavodih se hočemo boriti in sodoščevali našim koristim v prid.

Opazovali smo strogo in kritično celoten delavski pokret, videli smo napake in opozarjali smo vedno na nje. Vemo tudi dobro, kje tiči bolezen in kako jo je treba zdraviti. Delekatje, pred važnim trenutkom stojite! Vi imate možnost dati strokovnemu pokretu mogočnost nadaljnjega zdravega razvoja. Od Vaših sklepov je odvisno, ali bodo strokovne organizacije ostale enotne in delavstvu koristne.

Poskusili smo Vam naštetii najmarkantnejše dokaze storjenih pogreškov in tudi kdo jim je največ kriv in to je bila glava sama, ki je začela nazadnje uganjati tisto, kar je najnevarnejše za enotni delavski pokret Slovenije in to je mešetarjenje z A. Kristanom. Za to bodi parola za letošnji strokovni kongres. Kristan je doigral, Kristan je šel — Svetek je doigral, Svetek naj gre! — Zaradi oseb pa ne bomo pozabili na stvar! — Strokovničar.

Razno.

Dunajskim kapitalistom gre dobro. Zato si izmišljujejo razne neumnosti in tako so pred nekaj dnevi sklicali zborovanje najtežjih Dunajčanov. Ti so se sešli, da določijo najtežjega, Zmagal je 37 letni konjski trgovec Franc Seeböck, ki je težak 156 kg, »dolg« 163 cm, čez trebuh pa meri 158 cm. Drugi so bili mesarji in slične sorte ljudje — proletarja ni med njimi nobenega. Najlažji je tehtal 120 kg, pa so se vsi norčevali iz njega.

Hudo težavo dela rumunskim oblastim roparski poglavar Terente, ki ima že veliko vrsto vseh čednosti na svoji vesti. V zadnjih dneh so poslali proti njemu cele bataljone vojakov, žandarjev in monitorjev ki so obkrožili veliko, nedostopno močvirnato ozemlje ob donavskem ustju, kjer so menili, da se je z dvema svojima pajdašima skrli. Obstreljevali so to ozemlje par dni, sedaj so obleganje naenkrat opustili, ker se je izkazalo, da se Terente živ in zdrav potika po mestih severne Rumunije...

Francoska zbornica je sprejela predlog, ki varuje najstrožji 8 urnik na železnicah.

Na Norveškem je bila sestavljena levičarska vlada, ki meni izvesti predvsem važne socialne reforme. Prejšnja je odstopila, kakor smo že poročali zato, ker je parlament odklonil odpravo alkoholne prepovedi.

Kmetijske organizacije v Besarabiji so se priključile komunistični kmetijski internacionali.

Zajčja revolucija v Braziliji je končana. Vetaši so pobegnili iz Santosa, edinega mesta, ki so ga zasedli.

Kupujte čevlje samo z znamko »Peko«.

Čitajte naš tisk!

UPTON SINCLAIR.

118. nadalj.

France Kremen.

(Po avtoriziranem prevodu Ivana Moleka.)

Prenehal je za hip in France je sočutno kimal, spominjajoč se osem gledaliških igralk, o katerih je »Divji Viljče« čital v nedeljskem listu na seji socialistične organizacije.

»Vražje slabo je za fanta, ki ima dosti denarja,« je nadaljeval, »kajti vsa malovredna ženščad preži nanj. Seveda imaš svoja človeška čustva in si absolutno prisiljen, da se zaljubiš v to ali ono deklico. Ampak dekleta, s katerimi občujejo bogati fantje, so docela mrzlokrvna. Ne mislim samo na pustolovke — temveč take so tudi gospodične iz visokih družabnih krogov, med katerimi si moraš izbrati ženo. Njihove matere, preklete stare harpije, jih rinejo pred seboj kajpada — izdajo vse, kar imajo, za bizdave obleke in dragulje, ne zmenече se, kako bodo plačale stari dolg iz prejšnje sezone. Starke z nališpanimi hčerami ti nastavljajo mreže, ne brigajo se, kako te ujamejo, samo da te dobe,

Vzameš hčerko seboj v avto. Priganja te, da jo odpelješ ven iz mesta v gozd. Tam se moraš ustaviti in stopiti z njo v goščavo, češ da bi nabirala rože. Seveda jo moraš voditi za roko, pritiska se k tebi in potem pride objemanje in poljubi — in nato mora priti vse. Ampak potem jo moraš poročiti; če nočeš, je histerična in grozi, da si odstreli glavo, toda zlomek se noče ustreliti, pač pa te še bolj poljubljuje in naposled si izposodi od tebe diamantno kravatno iglo, katere nikoli ne vrne.«

Mladi magnat iz Leesvill je umolknil. Mračni spomini so mu obtežili srce in France je z enim samim pogledom opazil biserno solzo v kotu njegovega očesa.

»Z nikomer še nisem govoril o tragediji, ki je zapečatila moje prejšnje življenje, niti ne bom nikdar. Rečem pa toliko: — takrat, ko sem ljubil poročeno ženo, sem bil najbolj srečen. Bila je prva in edina prava, poštna ljubezen v mojem življenju. Helena me je ljubila ne zaradi denarja in možitve — ljubila je človeka, vroče ljubila...«

Kremenu je bilo težko pri srcu. Mali socialist je spoznal, da je bil Granitchev sin kljub bogastvu nesrečen človek. To je bilo zanj izredno razodnanje,

kajti vedno je živel v veri, da so bogatini najsrečnejši ljudje na svetu. Sovražil jih je, ker je mislil, da ne poznajo skrbi in trpljenja kakor pravi pesnik:

... Žive kot bogovi na višavah, ne brigajoči se za človeštvo... Leže in srkajo nektar, zroči na strele, ki švigajo pod njimi v dolinah... Snežnobeli oblaki nalahko valovijo okrog njih zlatih gradov... Smehljajo se skrivnostno, ko gledajo na širni svet, svet lakote, kuge, potresa, morskih viharjev, razheljenih pušav, vojne, plamenečih mest, pogrezajočih se ladij in milijonov sklenjenih rok k molitvi... Smehljajo se, kajti žalna pesem jim je sladka godba — žalna pesem, tožča o krivicah, pesem prikovanega ljudstva, ki orje, seje in žanje, a samo ima le malo pšenice, vina in olja...

France Kremen je prekoračil socialni prepad in zdaj je videl drugo stran problema bogastva in bede. In zaključil je, da odslej bo njegova sodba o ljudeh, smrtnikih, bolj milostna; razumel je, da v pasti sedanjega sistema je prava sreča nemogoča — za tiste, ki imajo premalo kakor za one, ki imajo preveč.

[Dalje prih.]

Kdo nas bo združil?

Iz spodnje Mežiške doline predlagajo, naj se v Prevaljah ustanovi strokovno tajništvo. Ne maramo sicer razmotrivati, iz čigave glave je izšla ta misel in v kakšen namen naj služi priključitev Mute, ki naj še tudi spada pod mežiško okrožje. Verujemo, da se je rodila misel iz želje, da naj dobi mežiško okrožje plačanega tajnika, ki naj odpravi strokovno in politično razcepljenost in zopet zbere raztepeno delavstvo v skupno, enotno organizacijo. Da je ta želja po združitvi sama na sebi pametna, o tem ni treba govoriti, to ve vsak, kdor ni kapitalist. Delavci proti kapitalistom ne morejo zmagati če niso enotni.

Toda ali je pametna tudi druga polovica te želje? Ali je pametno upati, da bo kak tajnik združil delavstvo? Kje pa imate takega tajnika? Nasprotno! Kogarkoli postavite, vsak bo pristaš te ali one skupine, vsak bo hotel združiti delavce v svojo skupino, vsak bo zato pobijal nasprotno skupino. Če se bo pa kazal obema skupinama enako naklonjenega, če bo „nevtralen“, bo lažnjivec. Kajti nevtralnih ljudi ni in kdor pravi, da je, ta hoče le pesek metati v oči obema skupinama, da bi ga obe za svojega smatrali, ga volili in — plačevali.

Ali si za načelo javnosti ali proti? Če si za oboje, si bodisi osel, ali pa lažeš!

Ali si za progresivni davek ali proti njemu? Če si za oboje, potem bodisi ne veš, kaj govoriš, ali pa govoriš drugače nego misliš!

Ali si za pravilnik ali proti njemu? Eno ali drugo, oboje ni mogoče! Za oboje so samo demagogi, da varajo delavstvo. Lažnivi socialistični voditelji, ki hočejo razdružiti pravilne organizacije, da bi potem vladali v nepravilnih! Kajti če delavci ne izvršujejo pravilnika, nimajo pravilne organizacije; brez pravilne organizacije pa nimajo moči in če nimajo moči, se ozirajo po bogovih, da bi jim ti pomagali. Bogovi, ki dobe take delavce v roko, jih vladajo kakor pastir čredo in seveda se pastirju bolje godi nego čredi. Kdor to razume, ta tudi razume, katera struja ima bolj prav, ali tista, ki dovoli delavcem, da se pravilnika ne drže, ali tista, ki zahteva brezpogojno, da morajo njeni sodelavci vsi izvrševati pravilnik.

Tajnik, ki naj bi združil mežiško delavstvo, potemtako ne bo smel biti „za oboje“, ampak bodisi za eno, bodisi za drugo. „Naprejevci“ bi radi, da bi bil prevaljski okrožni tajnik za pravilnik, in v zgornji mežiški dolini imajo veliko večino. Korunovi bi radi, da bi bil proti pravilniku, in večino imajo v spodnji dolini. Če pride še tudi Muta zraven, bo njih večina še večja. Torej upajo, da bo tajnik proti pravilniku. Plačevati ga bodo morali pa vsi, tudi tisti, ki bo delal proti njim, ker v strokovnih organizacijah so oboji skupaj in plačan bo tajnik od strokovnih. Kdo izmed zavednih more še upati, da bo tak tajnik obe struji združil?

Delavce bo združila edinole zavednost. Nikdar nobena oseba, nikdar noben čudež, sploh nobena druga stvar, edinole zavednost delavstva samega. Vir zavednosti pa niso tajni pogovori in konference, pa čeprav ima kdo še tako „dobro voljo“! Vir zavednosti je v čitanju, premišljevanju in računanju, ki ga vrši vsak delavec v svoji lastni glavi. Svoja trezna premišljevanja naj delavci tudi sami popišejo in s pomočjo tiska drugim delavcem sporočijo. Drugi delavci bodo čitali in zopet povedali, kaj se jim zdi prav in kaj ne. To je edina resnična pot k zavednosti in k združitvi proletariata. Zato je predvsem treba, da imamo tisk, velik tisk, ki bo priobčeval taka delavska lastna premišljevanja, ne pa tisk, ki ga pišejo razni bogovi, da mešajo delavcem glave. Tak tisk naj strokovni kongres ustanovi, za to mu ne bo treba niti denarja iskati, ker tak tisk že imamo. „Naprej“ je delavski dnevnik, tega ne more nihče utajiti. Povejte delavcem iz spodnje mežiške doline in tudi onim na Muti, da jih izkoriščajo bogovi (kakor pastirji čredo) samo zato, ker premalo delavskega in preveč doktorskega čitajo. V zgornji dolini pa delavci pravilnik spoštujejo, ne ker so boljši, ampak ker čitajo delavski dnevnik.

Vestnik „Svobode“.

Svoboda v Celju. V soboto 2. avgusta 1924. bo predaval na diskusijskem večeru ob 19. s. F. Mikš. Tema: a) Obča reforma življenja. — b) Referat o 4. internacionalnem kongresu proti nikotinu v dneih 19.—21. julija 1924.

UTRINKI.

„Naprej“ bo zmagal zato, ker ga pišejo delavci sami. Pišite še bolj, da pride zmaga tem prejel!

Klerikalci kaj radi proslavljajo pokojnega papeža Pija X. kot prvobornika za svetovni mir. Še celo za svetnika ga bodo zato imenovali. Ko smo brskali te dni po starih spominih iz svetovne vojne, smo naleteli na sledeči izrek tega miroljubnega očeta miroljubne katoliške črede:

„V tej vojni je treba pridno moliti, ker ta vojna, ki nam jo je svobodomiselnost poglano na vrat, je sveta vojna.“

Če je Bog količkaj pravičen, ne bo sprejel samo klerikalne proglašitve papeža Pija za svetnika, temveč bo tudi za to poskrbel, da ga spravi na tisto mesto na onem svetu, kamor takšni svetniki spadajo.

In mi ne bomo navzlic „zedinjevalcem“ nikoli pozabili, kako je korenovstvo zavrnilo skupni nastop s politično in strokovno organiziranim delavstvom pri občinskih volitvah v celjski okolici, kako se je družilo pri teh volitvah z orjunaštvom ter si dajalo z njegovim časopisjem delati reklamo zase in kako je koncem koncem pripomoglo k temu, da je postala prej rdeča občina črna občina! Vi, klerikalni „zedinjevalci“, z orjunaštvom, s plijanci in Kristanovimi milijoni se pošteni socialisti ne družijo in se tudi ne bodo nikoli združili, najmanj pa tako, da bi morali še svoje zakone pred orjunaštvom, plijanci in Kristanovimi milijoni zatajiti ali pa njim primerno prikrojiti!

Dopisi.

GOSPODU PROF. SUŠNIKU. PROMETNEMU MINISTRU.

Prožni delavci in profesionalisti pri progovnih sekcijah ljubljanskega ravateljstva in skladišni delavci niso še danes prevedeni v plačo na uro, kakor je bilo prevedeno osebje pri drugih direkcijah. Danes ste vi, gospodje, na vladi in imate možnost, da vse krivice poravnate, ki so nam jih drugi z vami vred storili. Zahtevamo pa tudi, da se tudi vse prizadeto osebje takoj prevede v nove plače, ker naše potrpljenje za stradanje z našimi družinami vred je prešlo. Gospodje, torej na delo! Prav tako je pa tudi z upokojenci. Tudi ti, gospodje, čakajo da izpolnite obljube, katerih ste imeli polna usta, ko ste bili v opoziciji. Danes ste na krmilu, torej ni več izgovorov, da ne morete nič narediti. Sedaj pričakujemo dela od vas, besed smo sili!

ODKRITA BESEDA

na naslov članom SPJ oz. pravi „jugoslovanski razredni stranki“ okrog Korenove skupine v Celju. Že večkrat smo spregovorili naše načelno stališče kaj nas loči, da se mi člani skupine okrog „Napreja“ v Celju ne maramo pridružiti takozvanim „Korenovcem“, da ne moremo korakati skupno ali se celo z njimi zediniti. Dokazovali smo vedno, da je naša delo usmerjeno po socialističnem programu, pa makar so nas jugoslovanski gospodje pri Internacionali izintigrirali in sprejem vanjo zaenkrat onemogočili, da nas lahko še nadalje imenujejo sekta. Mi smo vse to ignoriranje mirno prenašali ter se držali reka „Po delu vas bomo sodili“. Zato smo tudi proti malomeščanski klitvi, v kolikor dela proti socialističnemu programu, ter v kolikor se poslužuje malomeščanske taktike in profitarstva.

Evo dejanski stan: V Gosposki ulici šte. 3. sedi g. Franjo Koren, kateri se je naučil nekaj socialističnih fraz, pomešanih z „dunajsko šolo“, deluje pa v socialistični stranki sedaj zato, da so člani delavskih organizacij njegovi odjemalci. Sočasno je potreboval odjemalce pri meščanih, posebno pri gostilničarjih in drugih prekupevalcih, kar je razumljivo, ker ti potrebujejo največ žemelj in kruha. Delavci, kateri so največji konsument kruha, so njegovo podjetje pridno podpirali, kakor se pač spodobi po vzoru „Svoji k svojim“, misleč si, da gospod Koren za delavce mnogo dela. Gospod Koren se je znal kot „delavski prijatelj“ zrinuti v ospredje v vseh delavskih organizacijah, pri stranki kot predsednik, pri Svobodi kot preglednik „nasvetovalec“, pri konsumu za predsednika in nato za nadzornika. Ker imajo delavci za svojo obrambo tudi strokovne organizacije, se je tudi tam organiziral pri živiliških delavcih in postal preglednik podružnice, [njegov pomočnik pa blagajnik]. Istočasno je gospod Koren tudi pri obrtni zadrugi pek. mojstrov. Zakaj ne bi bil? Če mu pomočniki zaupajo, da kontrolira njihovo organizacijo, je vendar dobro, da je tudi pri mojstrih zraven. — To pa še ni vse, kar smo tu našli: g. Koren je tudi obč. odbornik in predsednik kluba SSJ, od tod je dobil mesto upravnega svetnika v mestni hranilnici itd. Pa to še tudi ni vse; g. Koren je tudi predsednik zadruga „Delavski dom“ v Celju, katero upravljata „Franci in Korl“ kar sama brez članov. Franci ima pravila, Korl pa denar. Franci si je tudi že denar sposodil iz te zadruga, ko je bil kandidat za poslanca, če ga je vrnil, tega ne vemo, vemo le, da je ta zadruga mrtvorojeno dele, ker g. Korenu niso zadruga všeč, njemu je všeč le slava, da je 4letni predsednik te zadruga brez vsakih volitev. Ali mislite, sodrugi, da je to vse? Gospod Koren ni samo politik, obrtnik, „dober gospodar“ in svetovalec kulturni organizaciji, on je tudi predsednik nepolitične organizacije stanov. najemnikov, v katero se zatekajo iz vrst revnih ljudi najrevnejši v nadi, da pridejo do pravice!

Sedaj pa nekaj komentarja, kakšne koristi nudijo vse te Korenove funkcije njihovim članom. Nekaj o tem smo že povedali v „Napreju“ šte. 94. z dne 29. julija [slučaj Senčar v Gaberjih 45]. Tam smo povedali, da g. Koren ni „mogel“ ničesar ukrepati, ker ni predsednika stanov. oblasti. Delavci so nam pa naknadno poročali, da pošilja g. Koren žemlje in kruh k Senčarju, torej je Senčar odjemalec. Nekateri delavci so že spoznali, da se žemlje ločijo od organizacije in da imajo vselej prednost!

To velja za nepolitično [neutranksko] organizacijo, pri kateri seveda ni odgovorna internacionalno priznana korenovska SPJ, bodo dejali nevedneži in Korenovi poulični blagajniki in agitatorji. Mi pa smo vedno trdili, da kdor dela brez

*] Korla imenujejo Celjani železniškega uradnika Karla Filicijana.

principov in načel v eni stvari, ta tudi v drugi ne more biti boljši. Trdili smo, da so korenovski zaupniki nevedneži in se nismo najmanj motili: Evo ga slučaj! V torek 29. VII. t. l. se je bila na Spodnji Hudičji pri s. Primožiču [članu SPJ] od sodnije napovedana deložacija. To deložiranje bi se ne bilo moglo izvršiti, če dotična delavca, ki sta bila poslanca od tvrde Peter Majdič, ne bi hotela pohištva ven nositi, saj nimata po pogodbi, katera je še v veljavi, nobene obveznosti, da bi se pustila kot sužnja izposojevati za odnašanje pohištva drugim delavcem. No, ali sta bila ta dva delavca indiferentna? Oba sta zaupnika v obratu! Ivan Novak pa je celo počestni blagajnik Korunove stranke in drugi je Ferdinand Faktor, tudi iz „dunajskih šol.“ Ta dva igrala postrežka sodnijskemu organu Lajšiču. Novak je tisti, ki prodaja znamkice SPJ po hišah po nalogu g. Korena in gre sočasno svojim članom pohištvo na ceste metat po nalogu g. Petra Majdiča!

Sodrugi, delavci, ali vidite sedaj internacionalne „junake“, ki se vedno tako radi sklicujejo na svojo internacionalnost? Ali vidite sedaj, da niso to razredni borci, ampak so le poslušni verniki, zlasti pa tisti, ki pravijo, da je vera privatna stvar? Mi vemo da obstaja ves Korenov štab iz vernih in častihlepnih malikov. Poglavar vsega verstva in boštva, krstnega, birmskega in denarnega, je Koren in njegova milostljiva. Saj imata danes v svojem odboru le še take, ki so si v sorodu, bodisi kot botri ali pa po „dobroti“. Delavci, vedite, da je eden od teh pristnih „internationalcev“ zmožen krivo pričati pred sodnijo, če je to volja „gospodova“. [Glej razpravo Koren kontra Leskošek pred sodiščem.] Isti človek, ki je pred sodnijo jecljal, da ni sovražnik Leskovškov, je v svoji politični strasti in iz ljubezni do „Naprejevcev“ hotel s. Böhma na Topalovičevem shodu v Nar. domu z odra potegniti! To smo smatrali potrebno vam povedati, da hoste za bodoče Korenovim agentom vrata odprli, kadar vam pridejo ponujat bele znamkice, — Celjski „Naprejevci.“

Spomladi 1922 so se na strokovnem kongresu merili komunisti in socialisti, seveda komunisti brez imena, ker je bilo že prepovedano. Ideje in načela pa niso odločevala, ampak samo osebe, voditelj, Kovinarji se imeli precej komunistov tam, pa so vsi kompaktno glasovali za svojega predsednika kovinarjev Svetka, čeprav je bil „socialpatriot“. Rudarji so bili po večini „Naprejevci“, kamor je spadel takrat tudi Svetek, toda volili niso Svetka, ampak komuniste, ker so šli vsi kompaktno za svojim voditeljem Cobalom, ki je paktiral s komunisti [enotna fronta]. Ali bodo letošnji delegati vedeli, da ne smejo iti za osebami, ampak za načeli?

Dve leti in pol je od tega, kar je bil najslabjši izmed strokovničarjev — Iv. Tokan — so glasno izvoljen za tajnika Stokovne komisije samo zato, ker ni bil ne tič, ne miš. Hvala bogu, da je postal potem poslanec! Ali pa hvala hudiču, kajti na njegovo mesto je prišel neizvoljeni F. Uratnik, ki še strokovničar ni ne, ampak le slab jurist in še slabši diplomat.

Kameleon, ki vsak dan izpreminjajo vse barve, pravijo, da smo „Naprejevci“ trmasti, ker se nečemo tako izpreminjati, kakor oni. Neverjetno je, za kako neumne imajo naše delavce! Načelnost in zvestoba, spoštovanje resnice in pravice, vse to velja pri njih za — trmoglavost.

Matteottijevi morilci so začeli govoriti in kar govorijo, to mora biti strašno, ker se Mussolini z vsemi svojimi prijatelji trudi spremeniti morilce čiste fašistske pasme v — boljševiske ekspanente. Cesare Rossi, glavni nad. ajimi, priznava kar odkrito, da je dobil naročilo za odstranitev Matteottija od Mussolinija samega. Sicer pa je v Italiji sedaj najhujša cenzura — ta teden se n. pr. sedem listov ustavili — in prihajajo le drobtinice tega, kar Mussolini ni vseh, v javnost.

Odsek za poljedelske delavce je ustanovila Splošna delavska Unija v Celju. V tem odseku imajo možnost, da se organizirajo poljedelski delavci raznovrstnih kategorij v veliki delavski fronti SDU, ki je prva organizacija v Jugoslaviji, katera je začela gojiti poljedelsko gibanje na strokovnem polju. Kot član lahko pristopi vsak, bodisi dainar, hlapec ali viničar in tudi gozdni delavci in splavarji [flosarji]. Pristopnina znaša 5 Din. Vse dopise radi pristopa ali radi informacij je nasloviti na: Tajništvo Splošne delavske Unije Jugoslavije v Celju, Ljubljanska cesta šte. 10. [hotel pri Kroni.]

Slabost? Slabo spanje? Nervoznost? Neveselje do dela? Ali se večkrat pojavljajo različne boli? Dober prijatelj v takih dneh je pravi Fellerjev Elzafluid! Dobro služi za umivanje in obloge, ravno tako kot kosmetikum za usta, glavo, kožo! Močnejši, izdatnejši in bolj delujoči kakor francosko žganje. S pakovanjem in poštnino 3 dvojnat ali 1 specialna stealenica 24 dinarjev; 36 dvojnatih ali 12 specialnih steklenic 214 dinarjev in 10% doplačila razpošilja: lekarnar Evgen V. Feller Stubica Donja, Elzatrž št. 252. Hrvatsko.

Lastnik: „Sloga“, r. z. z. o. p.
Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Bernot

(v imenu pokr. odbora SSJ in KDZ.)

1. VIII. Tiskarna bratov Rumpret v Krškem 1290